

Print. Weilly & Berg Helsinki.

Noileipätarjoin,
Olutta. Porteria.

Niktorialientä,
Sherry.

Lobta ynnä hollanninkastia,
Hochheimer.

Lampaansatulaa ja Kieltä reunusteineen,
Ch. Margaux.

Pyytä ynnä salattia,
Niinibooki.

Jäätelöhilloketta.

**Kutsut Kunnanneuvokselle,
Meurmannille mainiolle,
Syntymäpäivänsä suloksi,
Eliniltansa iloksi,
Pitkille pitotiloille,
Seurahuonehen salihin.**

18 ⁹/_x 96.

Sotivanhus, Suomen urho,
Sankari sotisukuinen,
Liuksialan linnan herra,
Hämehen hyvä isäntä,
Ani ankara *Agathon*,
Meurman, muita mainiampi,
Kuules, kuinka nyt sanom-

me,
Mielin haastamme haluisin,
Kielin ainoisin anomme:
Heitä hetkeksi asehet,
Tuurat, tapparit tuliset,
Säilät seinälle unohda,
Jalot jouset joutehelle,
Vaarnalle sotivarukset!
Joudu, aimo, joukkohomme,
Urkene, urosten sulho,
Alle kuulun kurkikirren,
Alle kaunihin katoksen:
Tääll' on melkoinen meteli,
Tääll' on rahvas rauhatonna!
Vaan ei tarvis tapparata,

Vaatusotisopia.
Emme nyt sotahan haasta,
Kyselä käsirsyhyyn,
Emme viehdä väijyksihin,
Surmatielle suksuttele.

Josp' ovat veitsemme veri-

set,
Peitsemme punanpuhuvat,
Hurmehiset haarikkomme.
Ellös tuostana totelko.
Huoliko hiventäkänä.
Tuost' ovat veitsemme veri-

set,
Peitsemme punanpuhuvat,
Hurmehiset haarikkomme:
Pahkoimme väkipaloja
Lohen liioista lihoista,
Härän paksun palleasta,
Sekä viljalta valoimme
Oivan otrasen mehua,
Hurmetta hyvän rypälen;
Kemat aimot ainikoimme,

Juhlan suuren suoritimme —
Ei ketäüä muuta vasten:
Vasten vanhusta Sinua,
Suomen saaren sankaria,
Kansan kaiken kallispäätä.
Et yhdy epattomihin,
Et malohon malkioiden:
Tääll' on ystäväs' ylimmät.
Sotivoikkosi sulimmat,
Suosijasi suuret, pienet,
Miehet vanhat ja vakavat,
Sekä nuoretkin nulikat,
Joutomiehet, joukon-jatkot,
Vielä vaimotkin valitut,
Posilmät impyemme,
Kainot kunnioittajasi.
Tullos siis, sotijalomme,
Ritarimme riennätellös
Hyvän rahvahan rakohon,
Seurahamme selkeähän!

Uros et ole „akaton“,
Perehetön, pensamaton,
Omiton, onea miesi:
Niinpä ottaos omasi.
Perehesi, pensoimesi,
Tuo'os tänne tullessasi
Alinas' alinomainen,
Suoepa ikisopusi,
Ynnä poikasi päätöiset,
Tyttäresi tyynimielet,
Sekä muu sukusi suuri,
Heimokuntasi heleä,
Juhlahamme julkisehen,
Itsesi ilopitoihin.

Soma on joukon silmäellä,
Kaunis rahvahan katsella:
Tarmoisa Tapion honka,
Kuusi vanha kukkalatva,
Taimissahan tarmoisaana,

Kukissahan kuuluisana.
Viihdy viettäjäisissämme,
Ihastu, elä vihastu!
Hyvästi hyväo pidämme,
Kaunihisti kannatamme:
Suin sulin puhuttelemme,
Käsissämme käyttelemme,
Lyömme kämmentä lujoa,
Sulle kiitokset sanomme,
Muistamme monet tekosi,
Hyvät työsi tunnustamme.
Tälle maalle mairehelle,
Suomellemme suorimasi.

Sinä iltamme ihaksi,
Huomenemme huopeheksi,
Sekä itsesi iloksi,
Joutokotvasi kuluksi
Sotimuistoja sanele.
Terän kirkkahan kisoja.
Kerro, kuink' on mieli mie-

hen,
Miten miettehet urohon,
Synnyinmaansa suojelijan,
Kun sodassa keihot käyvät,
Säilät säihkyvät veriset,
Nuolet viuhuvat vihaiset,
Surmia satasukuja,
Turmia tuhatlukuja
Uroholle uhkaellen,
Synnyinmaallenkin samalla,
Koko kansalle keralla.
Kerro nuorten neuvokiksi,
Sekä vanhojen varaksi!

* * *

Terve, terve tuttavamme,
Terve, meidän *Meurman-*
nimme!

